

DESETO SREČANJE MLADIH PEVCEV OTROŠKIH IN MLADINSKIH PEVSKIH ZBOROV OBČINE LJUBLJANA MOSTE-POLJE

20. aprila je bilo v dvorani Pionirskega doma X. srečanje otroških in mladinskih pevskih zborov naše občine. Posvečeno je bilo mojstru naše besede, mislecu in revolucionarju Ivanu Cankarju. Njegovih tekstov je le malo uglasbenih in še ti niso primerni za naše šolske zборе. Zato pa so se zborovodje z izborom pesmi poskušali približati motiviki in duhu Cankarjevega dela. Segli so po tekstih s socialno temo, ki je tako značilna za Cankarja. Drugi motiv, ki se pogosto javlja v Cankarjevi prozi, je odnos mati-otrok. Ta je mladim povsem gotovo zelo blizu in izbor pesmi na to temo je bil tudi za zborovodje mnogo lažji.

Kvaliteta srečanja je bila na dostojni ravni. Zborovodje očitno naredijo vse, kar se v razmerah, v katerih delajo, sploh da narediti. Vemo, da je težko najti primeren čas za pevске vaje na naših šolah, ki imajo

pouk v dveh izmenah. Vemo, da prihajajo otroci k vajah že utrujeni ali zjutraj pred poukom. Skratka, problemi ostajajo isti, zbori pa le delajo in celo napredujejo. Zborovodje se kljub veliki obremenjenosti izpopolnjujejo in dokazujejo, da imajo svoje delo radi. Sicer ne bi letos praznovali, na tistem sicer, že desetletnico, odkar se mladi pevci naše občine ob koncu vsakega šolskega leta srečajo na takih prireditvah. Zborovodje pa so skoraj vsi isti kot pred desetimi leti.

Letos se revije pevskih zborov v Zagorju ne bo udeležil noben zbor iz naše občine. Po kvaliteti programa in predrečanja ter po mnenju nekaterih naših strokovnjakov za zborovsko petje pa se je lahko udeležili kar trije mladinski zbori, in sicer OŠ Jožeta Moškriča, Ketteja in Murna in OŠ Polje.

Letošnjega srečanja so se udeležili naslednji zbori:

OŠ Vide Pregarc – dva otroška in en mladinski,
OŠ Ketteja in Murna – en otroški in en mladinski,
OŠ Jožeta Moškriča – en mladinski,
OŠ Polje – dva otroška,
OŠ Toneta Trtnika-Tomaža – en otroški in en mladinski.
Kot vsako leto, sta tudi letos pri izvedbi srečanja strokovno in organizacijsko pomagala in sodelovala profesorica Silva Hrašovec in profesor Miro Kokol. Skupno pesem ob zaključku srečanja pa je spremljal harmonikarski orkester glasbene šole Moste-Polje pod vodstvom dirigenta Srečka Piškurja.

M. B.

ZAHVALA

Člani kluba zdravljenih alkoholikov se zahvaljujejo kolektivu Papirnice Vevče za brezplačno uporabo dvorane kulturnega doma in kolektivu TOZD Mesna industrija Zalog za pokroviteljstvo nad letno skupščino, ki je bila 15. aprila.

PEVSKA REVIIJA POSVEČENA I. CANKARJU

Deseta revija pionirskih in mladinskih osmošolskih zborov naše občine je bila posvečena stoletnici rojstva velikega mojstra slovenske besede Ivana Cankarja. V poldrugournem sporedu se je zvrstilo devet zborov s pesmimi, posvečenimi materi, mladosti in boju proti socialnim krivicam.

Na sliki: mladinski pevski zbor OŠ Ketteja in Murna pod vodstvom Vere Solar je ob spremljavi harmonikarskega orkestra GŠ „potegnili“ vso dvorano, da je povzela Mira Kokala pesem Dajte nam sonca!

DVANAJSTA REVIIJA AMATERSKIH GLEDALIŠKIH SKUPIN

V petek, 7. maja so v novi dvorani na Vevčah začeli XII., že tradicionalno revijo gledaliških skupin. Kot prvi so nastopili igralci iz Senožeti s Spewakovo komedijo NAŠI TRIJE ANGELI, s katero so v lanski sezoni doživeli lepe uspehe in kar 17 ponovitev. Ugotovimo lahko, da je predstava še pridobila na neposrednosti in lahkotnosti, nastopajoči pa so v dobršni meri izkoristili možnosti za sproščeno in razgibano igro, ki jih nudi omenjeno delo. Ker smo o uprizoritvi že poročali, naj omenimo samo sodelujoče: režiser predstave je bila Cilka Pavšičeva, igrali pa so Francka Nolimalova, Ivan Uštar, Nevenka Rahne, Joži Bakovnik, Tone Vesel in Jani Sopotnik.

V Senožetih je bila 9. maja naslednja revijska predstava, ko so nam igralci iz Javora prezentirali komedijo JEPPE Š HRIB. Ker smo tudi o tej predstavi že pisali, bi navedli samo nekaj dodatnih ugotovitev. Vsekakor je bil opazen napredek v kvaliteti predstave, ker so dosegli Javorčani z nekaj dodatnimi vajami. Predvsem je pridobila na plasticiteti glavna figura Jeppe, ki ga je igral Tone Jančar. Njegova igra je bila intenzivnejša, znansirana v široko paleto razpoloženskih stanj, ki jih doživlja le malokrat trezni in situacijo obvladajoči glavni junak. Tudi dialogi so zaživeli polneje, kar vse je prispevalo k ugodnejšemu vtisu o celotni predstavi.

Igrali so še: Lojzka Mohar, Ljubo Janežič, Lojze Vrbinc, Ciril Gale, Majda Trampuš, Stefan Jančar in Tone Vrbinc.

Režiser predstave je bil Andrej Berčič. Senožeško občinstvo je prizadevno skupino iz Javora lepo sprejelo in jo ob koncu nagradilo z aplavzi.

Kot tretja je sodelovala gledališka skupina iz Dolskega, ki je v Javoru uprizorila znano Partljičevo satirično komedijo ŠČUKE PA NI.

Partljičevo delo med drugim prikazuje manjši kolektiv radijske postaje. V ta navidezno homogen kolektiv vnese novica o nagradah najprej nemir, kasneje pa splošen preprič in obtoževanje, začne se „pranje perila“, napetost se še stopnjuje, ko je potrebno določiti nagrado za najuspešnejšega posameznika. Pred gledalci se zvrsti vrsta komičnih situacij, drastičnih prizorov, kolektiv pa se pokaže v vsej svoji moralni reševini in gnilobi.

Režiser predstave Joža Cerar je dala dogajanju odgovarjajoči ritem, odnosi med posamezniki so bili pravilno zastavljeni, dialogi kot tudi skupinski prizori pa so bili prav dobro izdelani. Tudi mizanscena je bila domiselna in logično razporejena, tako da smo gledali izredno živo, temperamentno in zanimivo predstavo. Z nekaj dodatnimi, temeljitimi vajami bi bilo možno doseči odlično pred-

stavo, zelo primerno za številna gostovanja.

Menim, da je to ena uspešnejših predstav KUD Dolsko.

Direktorja šeste podružnice radia Center je interpretiral Sašo Novak. Tako je dodal nekaterim svojim uspešnim vlogam še eno, saj je igral impresivno, prepričljivo, z do podrobnosti izdelano igro ter je tako njegov delež vsekakor precejšen, da je predstava uspela. Opaziti je bilo sicer nekaj nesigurnih mest, vendar bo to na prihodnjih ponovitvah lahko korigiral. S prav dobro in sugestivno igro sta nas presenetili Martina Trdin in Tatjana Dežman. Irena Lautar je igrala Klandrovo ženo in nam posredovala zelo zanimivo in igralsko uspešno figuro. Njena naloga je še posebno odgovorna, saj nastopa v prizoru, ko doseže dogajanje kulminacijo in dobršen del po njeni zaslugi je bil prizor odigran fulminantno. Lepe like so še ustvarili: Polonca Mihelčič, Srečo Šimenc in Ciril Zupančič. Posebej naj omenimo Metoda Grada, ki je igral Klandra in ustvaril lep, tragičen, s plastičnimi potezami orisan lik, ki ostane gledalcu v spominu.

Istega dne, 16. maja, smo v Zalogu gledali naslednjo predstavo v izvedbi Svobode Zadržor. Uprizorili so La Biche-Petašovo vodvilsko komedijo GOSPOD EVSTAHIJ IZ ŠIŠKE.

Delo nam med drugim prikazuje Evstahija, rutiniranega, blaziranega zapeljivca žensk, ki mu uspe natakiniti robove skoro vsem svojim prijateljem, saj kot po tekočem traku zapeljuje njihove žene in postane „hišni prijatelj“ in stalni obiskovalec teh družin. Po retrospektivi svojih ljubezni, s katerimi nas na začetku na kratko seznanja Evstahij, vidimo celo vrsto komedijskih, zapletenih situacij, gospod Evstahij se poroči – čeprav že v letih – z mlado Vido Ocep-kovo, meneč da bo tako umiril svoje burno in dogodivščin polno življenje, vendar tudi to povzroči nove zaplete in delikatne situacije.

Evstahija iz Šiške je režiral režiser RTV Ljubljana Hinko Košak, ki je s svojo studioznostjo in inventivnostjo realiziral nadvse uspešno komedijo, katere prizori se vrste v primer-nem tempu in izredno razgibani mizansceni. Karakterji so bili prikazani s primerno plasticiteto, enako odnosi med posamezniki, kot tudi celotna družba. Uprizoritvev Evstahija je razveseljiv dosežek zadvorske skupine.

Omeniti velja še funkcionalno, z mnogo smisla za estetik oblikovano sceno akadem-skega kiparja Marka Maherja in glasbeno-pevski del, ki so ga igralci naštedirali pod vodstvom glasbenega vodje SNG Drame Braneta Demšarja.

Naslovno vlogo Evstahija je igral Jani Omahen s presenetljivo dobro igro, le da smo v posameznih prizorih pogrešali nekoliko več sproščenosti, humorja in lahkotnosti. Odlično, kabineto figuro, združeno s primernim humorjem, je ustvaril Marjan Moškrič kot gospod Ocep. Prav dobro z ostrimi potezami orisano podobo nam je prezentiral Tone Vidergar kot kapetan fregate Kapetanovič, uspešno pa sta mu sekundirala v igri Draga in Marjan Kocjančič. Ob koncu velja omeniti še izredno uspešno vključitev mladih igralcev Irme Muzga, Nevenke Birk in Staneta Janežiča.

VESTI IZ KULTURE

Lutkovna skupina iz Zadržora še naprej vneto gostuje: 23. aprila je dvakrat nastopila na šoli Ketteja in Murna, naslednji dan pa v Bizoviku in Zeleni jami.

Mešani zbor Vide Pregarc je nastopil ob otvoritvi novega obrata tovarne Saturnus, sodeloval pa je tudi na proslavah občinskega praznika v športni dvorani na Kodeljevem ter za 1. maj na Rožniku.

SLABO OBISKANE PROSLAVE

V naši domovini slavimo več državnih in republiških praznikov, obujamo spomine na težko prehojeno pot jugoslovanskih narodov in narodnosti, po kateri so hodili, da so si priborili svobodo in družbeno ureditev, v kateri je delovni človek gospodar oblasti in svojega dela.

Na tej poti smo tudi občani naše občine in tudi krajan iz Polja, Vevč, Zadobrove in drugih krajev, prispevali znaten delež, da se je duh upora začel, širil in vzplamtel v vsej Sloveniji. Tedaj, še v predvojnih letih, so se napredno misleči ljudje iz naših krajev shajali ilegalno, da bi npr. proslavili 1. maj, mednarodni praznik dela. Tudi v povojnih letih so bili naši kraji znani po organiziranju številnih shodov, mitingov, manifestacij, proslav in drugih srečanj, da bi na ta način obujali spomine na težke čase in tudi tako prenašali revolucionarno izročilo na mlajši rod.

Kako pa smo danes pripravljeni obiskovati organizirane proslave?

Že nekaj let nazaj se spomnim, da na osnovni šoli Polje – ob sodelovanju krajevne skupnosti – vlagamo mnogo truda za organiziranje proslav državnih praznikov kot npr. 29. november, 8. marec, 22. december, 1. maj in tako naprej.

Na proslave se pripravljamo že dolgo časa prej. Učence učimo bodisi recitacij, pesmi, igrice, folklornih plesov, deklamacij in drugo. Pri tem se z učenci lotevamo tehal nalog z veliko voljo, polni radosti in veselja ter pričakovani ob prireditvi. Že naprej se veselimo, vsak posameznik in vsi skupaj, lepega obiska in uspele prireditve.

Toda že nekaj časa doživljamo ob naših prireditvah razočaranja. Tudi zadnja proslava 1. maja, ki smo jo organizirali na osnovni šoli Polje 29. aprila ob 18.30, ni bila proslava, ampak bi skoraj lahko rekla sramota za vse nas krajanje. Ali smo vsi pozabili na našo svetlo preteklost, na številne rezultate, ki jih dosegamo in so vzor vsemu svetu. Imamo kaj proslavljati, kaj pokazati, česa se veseliti in marsikaj nučrtovati. Toda naši mladi, ki vse to pripravljajo, bodo zgubili vero v prihodnost, če ne bodo videli pri nas starejših pripravljenosti pri delu in pri proslavljanju dela.

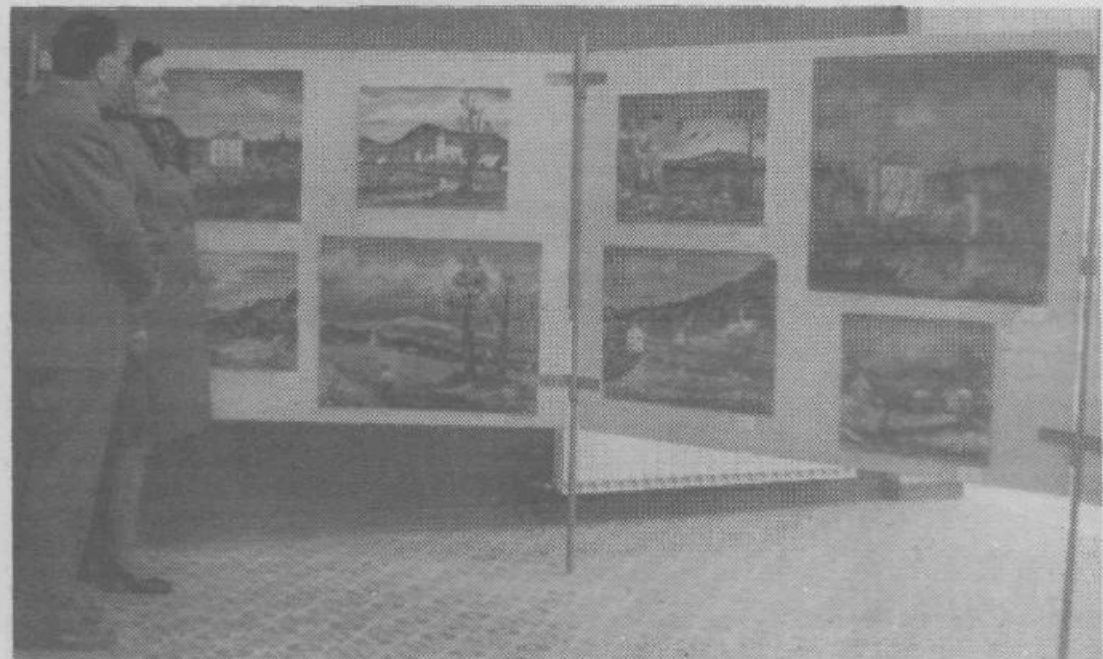
Dostikrat me sprašujejo, zakaj je tako malo ljudi v dvorani. Odgovor vedno težje najdem. Sprašujem se, ali nas je potrošniška miselnost obsedla že tako daleč, da smo pozabili na preteklost, sedanost in, kar je najhujše, še celo na svoje otroke. Kdo pa naj se pri njihovem delu raduje, če ne njihovi starši?

Končno menim, da bi si pri tako slabih obiskih proslav in drugih prireditvah morale pogledati v oči tudi družbenopolitične organizacije in organi krajevne skupnosti na terenu. (Postavljam vprašanje, če je morda spričevalo njihove politične zavesti in dejavnosti na terenu.) Mimo tega vprašanja ne morem zato, ker smo organizatorji zadnje proslave razposlali 1300 (tisočtristo) vabil, ki so jih vročali otroci svojim staršem, poleg tega pa smo vabili k proslavi 1. maja še vse družbenopolitične funkcionarje našega terena osebno.

Proslave se je udeležilo približno 10 odraslih občanov, ki so pozorno poslušali lepo pripravljen govor in kvaliteten program, organizatorji in predvsem nastopajoči otroci pa so bili še enkrat razočarani nad skrajno slabim obiskom in premajhnim aplavzom za njihov trud.

In še misel: Zaradi takega odnosa občanov do prireditvev in proslav državnih praznikov imamo učitelji čedalje težje delo pri oblikovanju mladega človeka v socialistično oblikovanega državljana.

STANA DIMNIK
učiteljica na OŠ Polje

PRVA RAZSTAVA V NOVEM KULTURNEM DOMU NA VEVČAH

Komisija za kulturno dejavnost pri krajevni skupnosti Vevče –Zg. Kašelj je od 23. do 25. aprila v kulturnem domu na Vevčah organizirala razstavo slik samouka, po poklicu šoferja kamiona. Slike so bile izdelane na platnu in lesenitu. Večina slik je bila prodanih že prvi dan, razstavo si je ogledalo okoli 250 ljudi. Po mnenju obiskovalcev je bila razstava pozitivno ocenjena in knjiga vtisov je bila precej polna. Vsi krajanje, še posebno Vevč, so bili z razstavo zelo zadovoljni in pričakujejo že letos jeseni vsaj tako bogato razstavo kot je bila sedaj.